

Katwijk-aan-zee

Ik ben onderweg naar Katwijk-aan-zee
herinneringen rijden met me mee
en aan de horizon van mijn geheugen
verschijnt plots jouw silhouet
nee ik vertel je geen leugen als ik zeg dat ik dan glimlach
dat is het 'em net

het is soms raar hoe jij plots op kan doemen
samen met je knuffels, je zachte zoenen
het is niet dat jij er daarvoor niet was
maar wel alsof je me net van de eenzaamheid genas

Gho, we zien elkaar niet zo vaak
maar wij gaan al even terug
en zelfs in je silhouet daar aan de horizon
zie ik waarom jij me raken kon
ik zie het in de lijnen, zwart tegen 't licht
in de lijnen van je kaken van je gezicht
je gelaat zie ik niet maar ik weet dat je lacht
zelfs je spookbeeld ziet me graag
wat had ik gedacht?

Fysiek ben je er niet maar hé dat is slechts vorm
en jij houd je toch nooit aan de norm
wat is het dat ons bind!?
het is als boter tussen brood en hagelslag
als noorderlicht op een donkere dag

het is soms raar hoe jij plots op kan doemen
samen met je knuffels, je zachte zoenen
het is niet dat jij er daarvoor niet was
maar wel alsof je me net van de eenzaamheid genas
en wel alsof je net heel de tijd gezellig naast me zat